

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 39/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Krajského súdu v Nitre spisových značiek: 1 Co 61/2014 z 5. novembra 2014 (Rvp 264/2015), 1 Co 45/2014 z 5. novembra 2014 (Rvp 265/2015), 1 Co 37/2014 z 5. novembra 2014 (Rvp 266/2015), 26 Co 37/2014 zo 17. septembra 2014 (Rvp 267/2015), 9 Co 183/2014 z 2. októbra 2014 (Rvp 268/2015), 5 Co 220/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 2691/2015), 9 Co 187/2014 z 2. októbra 2014 (Rvp 270/2015), 9 Co 184/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 271/2015), 5 Co 410/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 272/2015), 9 Co 211/2014 z 2. októbra 2014 (Rvp 273/2015), 1 Co 3/2014 z 5. novembra 2014 (Rvp 274/2015), 15 Co 21/2014 zo 16. septembra 2014 (Rvp 275/2015), 8 Co 443/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 276/2015), 9 Co 108/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 277/2015), 2 Co 7/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 278/2015), 7 Co 114/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 279/2015), 9 Co 20/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 280/2015), 1 Co 79/2014 z 5. novembra 2014 (Rvp 281/2015), 9 Co 164/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 282/2015), 9 Co 144/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 283/2015), 6 Co 254/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 284/2015), 7 Co 52/2014 z 11. septembra 2014 (Rvp 285/2015), 8 Co 388/2013 z 2. októbra 2014 (Rvp 286/2015), 5 Co 400/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 287/2015), 7 Co 124/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 288/2015), 6 Co 253/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 589/2015), 25 Co 516/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 590/2015), 8 Co 10/2014 z 2. októbra 2014 (Rvp 591/2015), 11 Co 48/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 592/2015), 9 Co 496/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 593/2015),

9 Co 40/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 594/2015), 5 Co 415/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 595/2015), 5 Co 340/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 596/2015), 7 Co 130/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 597/2015), 15 Co 12/2014 zo 14. októbra 2014 (Rvp 598/2015), 5 Co 355/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 599/2015), 25 Co 379/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 600/2015), 25 Co 263/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 601/2015), 6 Co 299/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 602/2015), 17 Co 897/2014 zo 17. septembra 2014 (Rvp 603/2015), 8 Co 433/2014 z 15. októbra 2014 (Rvp 757/2015), 7 Co 329/2013 z 30. októbra 2014 (Rvp 765/2015), 8 Co 467/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 766/2015), 6 Co 231/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 767/2015), 25 Co 395/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 768/2015), 4 Co 112/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 769/2015), 4 Co 132/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 770/2015), 2 Co 71/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 771/2015), 15 Co 40/2014 zo 14. októbra 2014 (Rvp 772/2015), 6 Co 309/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 773/2015), 9 Co 15/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 774/2015), 11 Co 26/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 775/2015), 15 Co 39/2014 zo 7. októbra 2014 (Rvp 776/2015), 8 Co 65/2014 z 15. októbra 2014 (Rvp 777/2015), 7 Co 72/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 778/2015), 26 Co 34/2014 zo 17. septembra 2014 (Rvp 779/2015), 25 Co 385/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 780/2015), 9 Co 93/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 781/2015), 6 Co 242/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 782/2015), 8 Co 423/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 783/2015), 26 Co 35/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 784/2015), 5 Co 380/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 785/2015), 8 Co 120/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 786/2015), 5 Co 416/2013 z 13. augusta 2014 (Rvp 787/2015), 11 Co 28/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 788/2015), 2 Co 49/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 789/2015), 5 Co 273/2013 z 13. augusta 2014 (Rvp 790/2015), 9 Co 502/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 791/2015), 2 Co 124/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 792/2015), 26 Co 64/2014 zo 14. októbra 2014 (Rvp 793/2015), 1 Co 102/2014 z 18. novembra 2014 (Rvp 794/2015), 26 Co 127/2014 zo 14. októbra 2014 (Rvp 795/2015), 1 Co 75/2014 z 18. novembra 2014 (Rvp 796/2015), 9 Co 498/2014 z 13. novembra 2014 (Rvp 797/2015), 25 Co 502/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 800/2015), 1 Co 113/2014 z 18. novembra 2014 (Rvp 801/2015), 15 Co 26/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 802/2015), 11 Co 56/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 803/2015), 11 Co 24/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 804/2015), 15 Co 44/2014 zo 14. októbra 2014 (Rvp 805/2015), 8 Co 188/2014 zo 15. októbra 2014 (Rvp 806/2015), 9 Co 89/2014

z 25. septembra 2014 (Rvp 807/2015), 8 Co 158/2014 zo 17. septembra 2014 (Rvp 808/2015), 2 Co 10/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 809/2015), 6 Co 280/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 810/2015), 15 Co 29/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 811/2015), 9 Co 504/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 812/2015), 9 Co 514/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 813/2015), 9 Co 191/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 814/2015), 11 Co 27/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 815/2015), 15 Co 33/2014 z 7. októbra 2014 (Rvp 816/2015), 8 Co 130/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 817/2015), 1 Co 2/2014 z 18. novembra 2014 (Rvp 818/2015), 25 Co 378/2014 zo 8. októbra 2014 (Rvp 819/2015), 8 Co 90/2014 z 15. októbra 2014 (Rvp 820/2015), 15 Co 45/2014 zo 14. októbra 2014 (Rvp 821/2015), 8 Co 186/2014 zo 15. októbra 2014 (Rvp 822/2015), 9 Co 243/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 823/2015), 8 Co 55/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 824/2015), 8 Co 386/2013 z 9. októbra 2014 (Rvp 1464/2015), 5 Co 300/2013 z 20. augusta 2014 (Rvp 1465/2015), 8 Co 316/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 1466/2015), 1 Co 14/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 1467/2015), 11 Co 23/2014 z 19. novembra 2014 (Rvp 1468/2015), 6 Co 272/2014 z 26. novembra 2014 (Rvp 2744/2015), 5 Co 447/2013 z 5. novembra 2014 (Rvp 2745/2015), 2 Co 8/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 2746/2015), 2 Co 41/2014 z 3. decembra 2014 (Rvp 2747/2015), 9 Co 195/2014 z 20. novembra 2014 (Rvp 2748/2015), 2 Co 61/2014 z 3. decembra 2014 (Rvp 2749/2015), 5 Co 382/2013 z 22. októbra 2014 (Rvp 2750/2015), 7 Co 51/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2751/2015), 15 Co 65/2014 z 11. novembra 2014 (Rvp 2752/2015), 15 Co 63/2014 z 11. novembra 2014 (Rvp 2753/2015), 9 Co 604/2014 zo 4. decembra 2014 (Rvp 2754/2015), 9 Co 646/2014 zo 4. decembra 2014 (Rvp 2755/2015), 8 Co 509/2014 z 13. novembra 2014 (Rvp 2756/2015), 8 Co 498/2014 zo 4. decembra 2014 (Rvp 2757/2015), 5 Co 348/2013 z 3. septembra 2014 (Rvp 2758/2015) a sp. zn. 5 Co 356/2013 z 3. septembra 2014 (Rvp 2759/2015), ako aj ich vydaniu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 264/2015, Rvp 265/2015, Rvp 266/2015, Rvp 267/2015, Rvp 268/2015,

Rvp 269/2015, Rvp 270/2015, Rvp 271/2015, Rvp 272/2015, Rvp 273/2015, Rvp 274/2015, Rvp 275/2015, Rvp 276/2015, Rvp 277/2015, Rvp 278/2015, Rvp 279/2015, Rvp 280/2015, Rvp 281/2015, Rvp 282/2015, Rvp 283/2015, Rvp 284/2015, Rvp 285/2015, Rvp 286/2015, Rvp 287/2015, Rvp 288/2015, Rvp 589/2015, Rvp 590/2015, Rvp 591/2015, Rvp 592/2015, Rvp 593/2015, Rvp 594/2015, Rvp 595/2015, Rvp 596/2015, Rvp 597/2015, Rvp 598/2015, Rvp 599/2015, Rvp 600/2015, Rvp 601/2015, Rvp 602/2015, Rvp 603/2015, Rvp 757/2015, Rvp 765/2015, Rvp 766/2015, Rvp 767/2015, Rvp 768/2015, Rvp 769/2015, Rvp 770/2015, Rvp 771/2015, Rvp 772/2015, Rvp 773/2015, Rvp 774/2015, Rvp 775/2015, Rvp 776/2015, Rvp 777/2015, Rvp 778/2015, Rvp 779/2015, Rvp 780/2015, Rvp 781/2015, Rvp 782/2015, Rvp 783/2015, Rvp 784/2015, Rvp 785/2015, Rvp 786/2015, Rvp 787/2015, Rvp 788/2015, Rvp 789/2015, Rvp 790/2015, Rvp 791/2015, Rvp 792/2015, Rvp 793/2015, Rvp 794/2015, Rvp 795/2015, Rvp 796/2015, Rvp 797/2015, Rvp 800/2015, Rvp 801/2015, Rvp 802/2015, Rvp 803/2015, Rvp 804/2015, Rvp 805/2015, Rvp 806/2015, Rvp 807/2015, Rvp 808/2015, Rvp 809/2015, Rvp 810/2015, Rvp 811/2015, Rvp 812/2015, Rvp 813/2015, Rvp 814/2015, Rvp 815/2015, Rvp 816/2015, Rvp 817/2015, Rvp 818/2015, Rvp 819/2015, Rvp 820/2015, Rvp 821/2015, Rvp 822/2015, Rvp 823/2015, Rvp 824/2015, Rvp 1464/2015, Rvp 1465/2015, Rvp 1466/2015, Rvp 1467/2015, Rvp 1468/2015, Rvp 2744/2015, Rvp 2745/2015, Rvp 2746/2015, Rvp 2747/2015, Rvp 2748/2015, Rvp 2749/2015, Rvp 2750/2015, Rvp 2751/2015, Rvp 2752/2015, Rvp 2753/2015, Rvp 2754/2015, Rvp 2755/2015, Rvp 2756/2015, Rvp 2757/2015, Rvp 2758/2015 a Rvp 2759/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 39/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 13., 19. a 26. januára 2015 a 9. a 27. februára 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkami Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) označenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených pred Okresným súdom Nitra, Okresným súdom Nové Zámky, Okresným súdom Topoľčany a Okresným súdom Komárno (ďalej spolu len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktorý mal spočívať v konaní v rozpore s § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), pred nimi vedenými exekučnými konaniami, v ktorých sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení oprávnenej. Sťažovateľka sa v konaniach vedených pred okresnými súdmi domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Okresné súdy jej žalobné nároky vo veci samej zamietli a zároveň zamietli i návrhy sťažovateľky na prerušenie konania. Krajský súd svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutia okresných súdov ako vecne správne. V ostatnom podala sťažovateľka sťažnosti adresované ústavnému súdu.

Podľa názoru sťažovateľky krajský súd *„spôsobil porušenie základných práv sťažovateľa, osobitne:*

- základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že:

„Rozhodoval vylúčený sudca. Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom. Ako sťažovateľ podrobne uviedol vo svojej žalobe, existujú objektívne dôvody, pre ktoré sú všetci sudcovia okresného súdu vylúčení a vec má byť postúpená inému okresnému súdu. Sťažovateľ síce nepodal námietku zaujatosti, avšak len oboznámil súd so skutočnosťami, ktoré vylúčenie sudcov odôvodňujú, pričom má byť uskutočnený postup podľa ust. § 15 OSP. Zásadnosť výhrad sťažovateľa k nestrannosti súdu však jednoznačne preukazuje vylúčenie celého súdu a nutnosť postúpenia veci inému súdu...

... Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...

... Súdny oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...

... konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...

... Odvolací súd neprerokoval prípustné odvolanie voči výroku o prerušení súdneho konania.“

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie označených práv napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa užho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Podstatou sťažností je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami krajského súdu spočívajúcim v tom, že v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutia okresných súdov o nepriznaní sťažovateľkou požadovanej náhrady škody a finančného zadosťučinenia, ktoré malo byť podľa sťažovateľky spôsobené nesprávnym úradným postupom všeobecných súdov v exekučných konaniach, v ktorých vystupovala sťažovateľka v pozícii oprávnenej. Sťažovateľka namietala, že na prvom stupni o jej nárokoch rozhodovali vylúčení sudcovia, odvolací súd vydal prekvapivé rozhodnutia, ktoré popierajú doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súdy oboch stupňov porušili zásadu kontradiktórnosti konania a napadnuté rozhodnutia krajského súdu boli nedostatočne odôvodnené.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu predmetných sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov

rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve predošlých prípadov (tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 369/2014, I. ÚS 373/2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014, II. ÚS 503/2015, II. ÚS 504/2015, II. ÚS 506/2015, IV. ÚS 256/2014, IV. ÚS 363/2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu, vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

V súlade s už uvedeným ústavný súd už iba dodáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už vopred vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom buď na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období, alebo na dôvod namietania neexistujúcich porušení základných práv a slobôd úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného

bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je možné ho považovať za porušenie buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2016